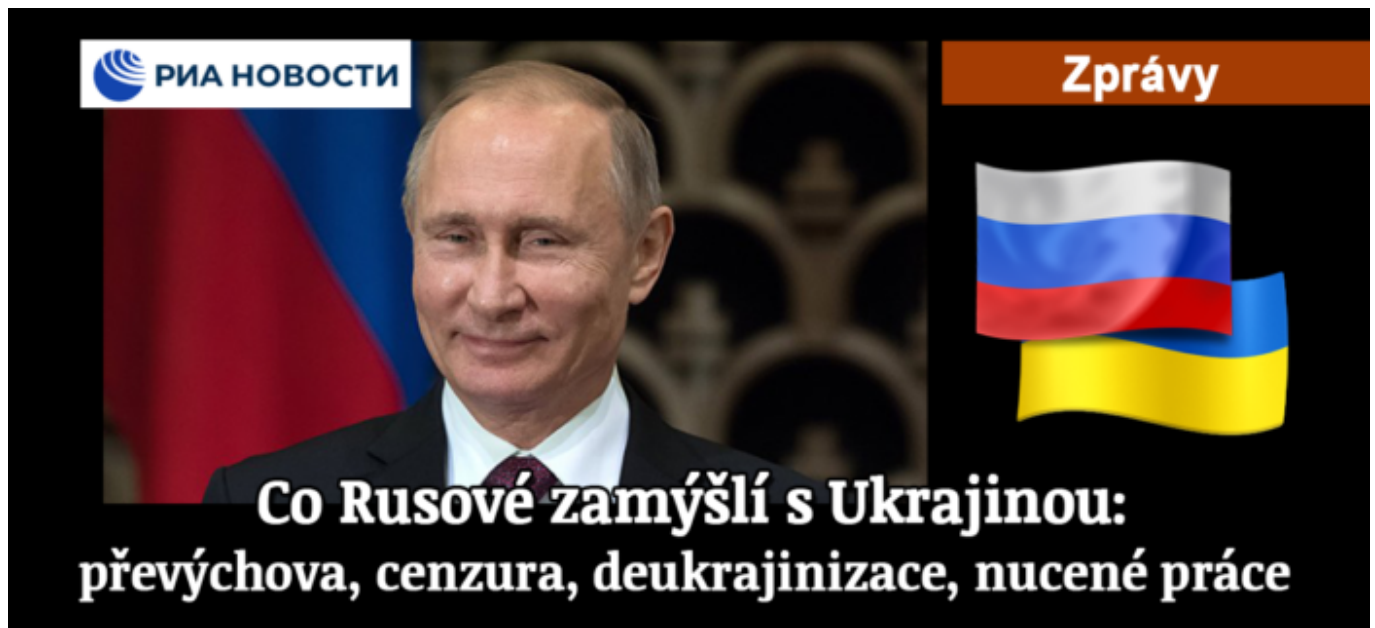

Zprávy: 144. Co Rusové zamýšlí s Ukrajinou: převýchova, cenzura, deukrajinizace, nucené práce

Vítězství Ruska na Ukrajině by mimo jiné znamenalo i pronásledování a zákaz baptistů a ostatních církví, kromě Ruské pravoslavné církve.

Zprávy

Co Rusové zamýšlí s Ukrajinou: převýchova, cenzura, deukrajinizace, nucené práce

Hlavní prokremelská propagandistická stránka RIA Novosti zveřejnila článek o tom, co chtějí Rusové udělat s Ukrajinou. Okupanti chtějí mimo jiné „převychovat“ ukrajinský lid a také zavést přísnou cenzuru v politice, kultuře a školství.

„Musí být provedena totální lustrace. Jakékoli organizace, které se spojily s praxí nacismu, musí být zlikvidovány a **zakázány**.“

Podporovali a oddávali se nacistické vládě. Spravedlivé potrestání této části obyvatelstva je možné pouze tehdy, když **neseme nevyhnutelné břemeno spravedlivé války** proti nacistickému systému, vedené co nejpečlivěji a nejbezpečněji proti civilistům.

Další denacifikace této masy obyvatelstva spočívá v převýchově, které je dosahováno **ideologickou represí** (potlačováním) nacistických postojů a **přísnou cenzurou**, a to nejen v oblasti politické, ale i v oblasti kultury a vzdělávání.

Denacifikace bude nevyhnutelně **deukrajinizací** – odmítnutím rozsáhlého umělého nafukování etnické složky sebeidentifikace obyvatel historických území Malé Rusi a Novoruska, které zahájily sovětské úřady.

Samotná debanderizace k denacifikaci stačit nebude – banderovský prvek je pouze performer a plátno, převlek evropského projektu nacistické Ukrajiny, takže denacifikace Ukrajiny je její nevyhnutelnou **deevropizací**.

Samozřejmě bude nějakou dobu trvat, než se lidé vzpamatují ze šoku z nepřátelských akcí, než se **přesvědčí o dlouhodobých záměrech Ruska** – že „neodejdou“.

Dále propagandisté popisují, co chtějí dělat po válce.

Mimo jiné – „**likvidace**“ **ozbrojených sil, formování jejich úřadů a policie, „instalace“ ruského informačního prostoru, zabavení učebnic dějepisu, masové vyšetřovací akce, lustrace minulé vlády, instalace jejich pomníků, jakož i „začlenění antifašistických a denacifikačních norem do ústavy nových lidových republik“**.

Rusové by rádi vytvořili denacifikační orgány **na 25 let**.

Co by mělo Rusko udělat s Ukrajinou?

08:00 04.03.2022 (aktualizováno: 08:09 04/03/2022)

Ještě v dubnu loňského roku jsme psali o nevyhnutelnosti denacifikace Ukrajiny. Nacistickou, banderovskou Ukrajinu, nepřítel Ruska a nástroj Západu na zničení Ruska nepotřebujeme. Dnes se problematika denacifikace posunula do praktické roviny.

Denacifikace je nezbytná, když významná část lidí – pravděpodobně většina – byla ovládnuta a vtažena do nacistického režimu v jeho politice. Tedy když hypotéza „lidé jsou dobří – vláda je špatná“ nefunguje. Uznání této skutečnosti je základem politiky denacifikace, všech jejích opatření a samotná skutečnost je jejím předmětem.

Ukrajina je právě v takové situaci. To, že ukrajinský volič hlasoval pro „mír Porošenka“ a „mír Zelenského“, by nemělo být zavádějící... Denacifikace je soubor opatření ve vztahu k nacizované mase obyvatelstva, kterou technicky nelze přímo trestat jako válečné zločince.

Nacisté, kteří se chopili zbraní, by měli být na bojišti maximálně **zničeni**. Mezi APU (Ukrajinskou armádou) by se neměl dělat žádný významný rozdíl a tzv. národními prapory a také územní obrany, která se k těmto dvěma typům vojenských útvarů připojovala.

Všichni jsou stejně zapojeni do extrémní krutosti vůči civilnímu obyvatelstvu, stejně vinni z genocidy ruského lidu, nedodržují zákony a válečné zvyky. Váleční zločinci a aktivní nacisté by měli být **exemplárně a exponenciálně potrestáni**.

Musí dojít k celkové lustraci. Všechny organizace, které se spojovaly s praktikováním nacismu, budou **zlikvidovány a zakázány**.

Na vině je však kromě vrchnosti i značná část mas, což jsou pasivní nacisté, spolupachatelé nacismu. Podporovali a oddávali se nacistické moci. Spravedlivé potrestání této části populace je možné pouze jako **nesení nevyhnutelných útrap** spravedlivé války proti nacistickému systému, prováděnou s maximální péčí a diskrétností ve vztahu k civilistům.

Další denacifikace této masy obyvatelstva spočívá v **převýchově**, které bude dosahováno **ideologickou represí** (potlačováním) nacistických postojů a přísnou **cenzurou**: nejen v oblasti politické, ale nutně i ve sféře kultury a vzdělávání.

Právě kulturou a vzděláním byla připravována a prováděna hluboká masová nacifikace obyvatelstva zajištěná příslibem dividend z vítězství nacistického režimu nad Ruskem, nacistická propaganda, vnitřní násilí a teror, stejně jako osmiletá válka s lidmi z Donbasu, kteří se vzbouřili proti ukrajinskému nacismu.

Denacifikaci může provést **pouze vítěz**, což znamená (1) jeho **absolutní kontrolu** nad procesem denacifikace a (2) **pravomoc** takovou kontrolu zajistit.

V tomto ohledu **nemůže být denacifikovaná země suverénní**. Denacifikující stát – Rusko – nemůže v otázce denacifikace vycházet z liberálního přístupu. Ideologie denacifikátoru nemůže být zpochybňována viníkem, který je podroben denacifikaci.

Ruské uznání potřeby denacifikace Ukrajiny znamená uznání nemožnosti krymského scénáře pro Ukrajinu jako celek...

Termíny denacifikace nemohou být v žádném případě kratší než **jedna generace**, která se musí narodit, vyrůst a dospět v podmínkách denacifikace. Nacifikace Ukrajiny pokračovala více než 30 let, počínaje přinejmenším rokem 1989, kdy ukrajinský nacionalismus obdržel legální a legitimní formy politického vyjádření a vedl hnutí za „nezávislost“ směrem k nacismu.

Zvláštnost moderní nacizované Ukrajiny je v amorfnosti a ambivalenci, které umožňují maskovat nacismus jako touhu po „samostatnosti“ a „evropské“ (západní, proamerické) cestě „rozvoje“ (ve skutečnosti – k degradaci), tvrdit, že na Ukrajině „neexistuje žádný nacismus, pouze soukromé excesy“.

Koneckonců neexistuje žádná hlavní nacistická strana, žádný Fuhrer, žádné plnohodnotné rasové zákony (pouze jejich okleštěná verze v podobě represí proti ruskému jazyku). V důsledku toho neexistuje žádná opozice a odpor vůči režimu.

To vše však nedělá z ukrajinského nacismu „odlehčenou verzi“ německého nacismu během první poloviny 20. století. Naopak, protože ukrajinský nacismus je oproštěn od takových „žánrových“ (v podstatě politických technologických) rámců a omezení, volně se rozvíjí jako základní základ jakéhokoli nacismu – jako evropského a ve své nejrozvinutější podobě amerického rasismu.

Denacifikace tedy nemůže být provedena kompromisem, na základě vzorce typu „NATO – ne, EU – ano“. Samotný kolektivní Západ je tvůrcem, zdrojem a sponzorem ukrajinského nacismu, zatímco západní banderovské kádry a jejich „historická paměť“ jsou pouze jedním z nástrojů nacizace Ukrajiny. Ukronacismus přináší světu a Rusku ne menší, ale větší hrozbu,

Název „Ukrajina“ zřejmě **nemůže být zachován** jako název žádného plně denacifikovaného státního útvaru na území osvobozeném od nacistického režimu.

Lidové republiky nově vzniklé v prostoru osvobozeném od nacismu by měly a budou vyrůstat z praxe hospodářské samosprávy a sociálního zabezpečení, obnovy a modernizace systémů podpory života obyvatelstva.

Ve skutečnosti jejich politické aspirace **nemohou být neutrální** – zproštění viny před Ruskem za to, že se k němu chovalo jako k nepříteli, lze realizovat pouze spoléháním se na Rusko v procesech obnovy, obrody a rozvoje.

Pro tato území by neměly být povoleny **žádné „Marshallovy plány“**. Nemůže existovat žádná „neutralita“ v ideologickém a praktickém smyslu, slučitelná s denacifikací.

Kádry a organizace, které jsou nástrojem denacifikace v nově denacifikovaných republikách, se nemohou než **spoléhat na přímou vojenskou a organizační podporu Ruska**.

Denacifikace bude nevyhnutelně také **deukrajinizací** – odmítnutím rozsáhlé umělé inflace etnické složky sebeidentifikace obyvatel území historické Malé Rusi a Nové Rusi, započaté sovětskými úřady.

Jako nástroj komunistické supervelmoci nezůstal umělý etnocentrismus po jejím pádu bez vlastníka. V této oficiální funkci přešel pod pravomoc další supervelmoci (moc stojící nad státy) – supervelmoci Západu. Musí být vrácena do svých přirozených hranic a zbavena politické funkčnosti.

Na rozdíl řekněme od Gruzie a pobaltských zemí je Ukrajina, jak historie ukázala, jako národní stát nemožná a pokusy o jeho „vybudování“ přirozeně vedou k nacismu.

Ukrajinizmus je umělá protiruská konstrukce, která nemá svůj civilizační obsah, podřízeným prvkem cizáků a cizí civilizace.

Debanderizace sama o sobě k denacifikaci stačit nebude – banderovský prvek je pouze performer a plátno, převlek evropského projektu nacistické Ukrajiny, proto je denacifikace Ukrajiny také její nevyhnutelnou **deevropizací**.

Banderovská elita musí být **zlikvidována**, její převýchova je nemožná. Společenská „bažina“, která ji aktivně i pasivně podporovala akcí a nečinností, **musí přežít útrapy války** a osvojit si zkušenost jako historickou lekcí a **odčinění své viny**.

Ti, kdo nepodporovali nacistický režim, trpěli jím a jím rozpoutanou válkou na Donbasu, musí být konsolidováni a organizováni, musí se stát pilířem nové vlády, její vertikální i horizontální.

Historická zkušenost ukazuje, že **tragédie a dramata válečných časů prospívají lidem, kteří byli pokoušeni a unášeni rolí nepřítele Ruska.**

Denacifikace jako cíl speciální vojenské operace v rámci této operace sama o sobě je chápána jako **vojenské vítězství nad kyjevským režimem**, osvobození území od ozbrojených příznivců nacistů, likvidace nesmiřitelných nacistů, dopadení válečných zločinců, zajetí válečných zločinců a vytvoření systémových podmínek pro následnou denacifikaci v době míru.

Ta by měla začít s organizací místních samosprávných, policejních a obranných orgánů, očištěných od nacistických živlů, zahájit na jejich základě zakládající procesy založení nové republikánské státnosti, integrovat tuto státnost do úzké spolupráce s ruským oddělením pro denacifikaci Ukrajiny (nově vytvořeného nebo převedeného, řekněme, z Rossotrudničestva), s přijetím republikového regulačního rámce (legislativy) o denacifikaci pod ruskou kontrolou, vymezením hranic a rámce pro přímou aplikaci ruského práva a Ruské jurisdikce na osvobozeném území v oblasti denacifikace, vytvořením tribunálu pro zločiny proti lidskosti na bývalé Ukrajině.

V tomto ohledu by Rusko mělo vystupovat jako strážce Norimberského procesu.

Vše výše uvedené znamená, že pro dosažení cílů denacifikace je nezbytná podpora obyvatelstva, jeho přechod na stranu Ruska po osvobození od teroru, násilí a ideologického tlaku kyjevského režimu, po ústupu z informační izolace.

Samozřejmě bude nějakou dobu trvat, než se lidé vzpamatují ze šoku z nepřátelství, než se přesvědčí o dlouhodobých záměrech Ruska – že „**nebudou opuštěni**“.

Není možné předem přesně předvídat, na kterých územích bude taková masa populace tvořit kriticky potřebnou většinu. „Katolická provincie“ (západní Ukrajina jako součást pěti regionů) se pravděpodobně nestane součástí proruských území.

Linie odcizení však bude nalezena empiricky. Za ní zůstane nepřátelská vůči Rusku, ale násilně neutrální a demilitarizovaná Ukrajina s formálně zakázaným nacismem. Obyvatelé nenávidící Rusko tam odejdou.

Zárukou zachování této zbytkové Ukrajiny v neutrálním státě by měla být **hrozba okamžitého pokračování vojenské operace** v případě nesplnění vyjmenovaných požadavků.

Možná to bude vyžadovat trvalou ruskou vojenskou přítomnost na jejím území.

Od vylučovací linie k ruským hranicím bude území potenciální integrace do ruské civilizace, která je svou vnitřní povahou antifašistická, to by vyžadovalo trvalou ruskou vojenskou přítomnost na tomto území.

Operace na denacifikaci Ukrajiny, která začala vojenskou fází, se bude řídit stejnou logikou ve fázi v době míru jako je vojenská operace. V každé z nich bude nutné **dosáhnout nevratných změn**, které se stanou výsledkem příslušné etapy. V tomto případě lze nezbytné **počáteční kroky denacifikace** definovat takto:

- —likvidace ozbrojených nacistických formací (čímž se rozumí jakékoli ozbrojené formace Ukrajiny, včetně Ozbrojených sil Ukrajiny), jakož i vojenské, informační, vzdělávací infrastruktury, která zajišťuje jejich činnost;

- –vytváření orgánů veřejné samosprávy a domobrany (obrana a vymáhání práva) na osvobozených územích, které chrání obyvatelstvo před terorem podzemních nacistických skupin;
- –instalace ruského informačního prostoru;
- –stažení vzdělávacích materiálů a zákaz vzdělávacích programů na všech úrovních obsahujících nacistické ideologické směrnice;
- –masové vyšetřovací akce s cílem vyvodit osobní odpovědnost za válečné zločiny, zločiny proti lidskosti, šíření nacistické ideologie a podporu nacistického režimu;
- –lustrace, zveřejňování jmen spolupachatelů nacistického režimu, jejich zapojení do nucených prací na obnovu zničené infrastruktury jako trest za nacistické aktivity (z řad těch, kteří nebudou vystaveni trestu smrti ani vězení);
- přijetí na místní úrovni pod dohledem Ruska primárních normativních aktů denacifikace „zdola“, zákaz všech typů a forem obrody nacistické ideologie;
- –zřizování památníků, pamětních cedulí, pomníků obětem ukrajinského nacismu, zvětňujících památku hrdinů boje proti němu;
- –zahrnutí komplexu antifašistických a denacifikačních norem do ústav nových lidových republik;
- –vytvoření stálých denacifikačních orgánů na dobu 25 let.

Aby bylo možné uvést plán denacifikace Ukrajiny do praxe, bude se muset Rusko samo konečně rozejít s proevropskými a prozápadními iluzemi, uvědomit si, že je poslední instancí ochrany a zachování těchto hodnot historické Evropy (starý svět), které si je zaslouží a které Západ nakonec opustil a prohrál boj o sebe.

Denacifikace Ukrajiny je zároveň její dekolonizací, kterou bude muset obyvatelstvo Ukrajiny pochopit, když se začne osvobozovat z opojení, pokušení a závislosti tzv. evropské volby.

(zkráceno)

Timofej Sergejcev

[RIA Novosti](#)

Timofej Sergejcev

[УКРАЇНСЬКА ПРАВДА](#)

-krk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté – Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté – Síť víry](#)